

DRACHTINKA

Časopis Domova seniorů Drachtinka

Vítání léta 2024

Ročník 15

2 / 2024

www.drachtinka.cz

Obsah:

Úvodník paní ředitelky	1-2
Country bál	3-5
Večer s cimbálem	6-7
Prohlídka kuchyně	8-9
Kulaté narozeniny	10
Báseň léto	11
Den matek	12
Rozloučení s p. Pátkem	13
Motorky	14-15
Móda 60 léta	16-18
Zahradní slavnost	19-21
Rozhovor móda	22-24
Módní prohlídka	25-28

Vydává:

Domov seniorů Drachtinka

Adresa redakce:

Domov seniorů Drachtinka
Erbenova 1631
539 01 Hlinsko

Email:

janka.koten@drachtinka.cz

Šéfredaktor:

Bc. Miroslava Kábelová

Zástupce šéfredaktora:

Bc. Marie Rosická DiS.

Tisk:

DsD vlastními prostředky

Vychází:

Čtyřikrát do roka

Autor obálky:

Janka Koten-J♥K

Reprodukční grafik:

Janka Koten

Vydavatel si vyhrazuje právo příspěvky vrátit, případně upravovat tak, aby odpovídaly charakteru časopisu DsD.

Fotografie, které nejsou označeny jménem autora, jsou pro časopis poskytnuty autory, kteří pracují v DsD, nebo jsou získány z volně dostupných zdrojů internetových stránek.

Úvodník paní ředitelky

**Vážení čtenáři časopisu Drachtinka,
Dostává se Vám do rukou další číslo časopisu Drachtinka.**

Letní číslo Drachtinky nás vrátí k událostem, které jsme společně prožívali.

Užili jsme si radosti, hudby, dobrého jídla a společnosti jeden druhého. Cílem společenských událostí, které náš Domov pořádá je rozdávání radosti, vytržení z běžných stereotypů a určitá forma poděkování.

Poděkování lidem, kteří v Domově pracují a dávají tak kus ze sebe, aby vytvořili příjemné zázemí lidem, kteří v Domově žijí. Poděkování rodinám za důvěru, kterou do naší služby vkládají. Svěřují nám do péče své nejbližší, rodiče, prarodiče, kterým nemohou zajistit doma takovou péči, aby mohli žít nadále doma. Tyto rodiny se na nás obrací v období velice těžkého rozhodování a prožívají rozporuplné pocity. Proto i jim patří dík, že právě naše služby, naši zaměstnanci jsou volbou pro jejich nesnadnou situaci. Ze stejného důvodu patří poděkování klientům, kteří se rozhodli svěřit svůj osud našim službám.

Drachtinka se tak stává nepřímo velkou rodinou s mnoha lidskými osudy.

Hodnota rodiny je pocit bezpečí, za kterým každý z nás vidí něco jiného. Mě samotnou k přemýšlení o rodině v posledních dnech dovedla neteř Kája. Studuje na hlineckém gymnáziu a psala slohovou práci Osobní dopis. Dopis adresovala naší zesnulé babičce, kterou jsme velice milovali. Obsahem jejího psaní bylo vyprávění o novinkách v naší rodině. Slzy dojetí se mi vrážejí do očí pokaždé, když si její práci čtu. Je velice zajímavé uvědomění, jak šestnáctileté děvče vidí celou naši rodinu a jsem na ni pyšná a vděčná za to jakou rodinu tvoříme a budujeme.

Každý z našich klientů a zaměstnanců žije vlastní příběh a je obklopen svými nejbližšími. Léto je období, které v mnoha místech boří bariéry, přináší určitý pocit svobody a umožňuje častější setkávání s přáteli a rodinou.

Přeji Vám všem, abyste v nastávajících dnech užívali teplých dnů a slunce, užívali času dovolených, tak jak je Vám nejmilejší. Stejně tak Vám přeji šťastné návraty a načerpání nové, zdravé energie.

Krásné letní dny!

Bc. Miroslava Kábelová
ředitelka Domova seniorů Drachtinka

Country bál v Domově

Jeden krásný dubnový čtvrtek s magickým datumem 4. 4. 2024 se v našem Domově konal Country bál.

Pro příjemnou atmosféru jsme vyzdobili společenský sál barevnými balónky, stuhami a bál mohl začít. K tanci nám hrála skvělá paní Vavřínková, která svým výběrem hudby přiměla k tanci všechny účastníky Country bálu.

**vás zve na Country bál
ve čtvrtek 4. dubna 2024
od 14. 00 hodin
na sále Domova**

Program:

- Zahájení Country bálu
- Vystoupení našich klientů
- Taneční skupina-ZŠ Krucemburk
- Taneční skupina-"D" Line Dances
- K tanci a poslechu hraje

Šárka Vavřínková

Erbenova 1631, 539 01 Hlinsko, IČ: 275 20 269
T +420 469 315 871 F +420 469 315 276 E info@drachtinka.cz

www.drachtinka.cz

**Tombola pro každého účastníka!
Přijďte se pobavit s námi!**

Předtančení jsme měli ihned několik. O jedno z nich se na úvod postaraly naše úžasné klientky. Paní Cajsková, paní Pšornová, paní Rohatschová, paní Stehnová, paní Hájková a paní Vacková. Za jejich vystoupení jim patří vřelé díky a velký obdiv.

O další taneční vstup na našem Country bále se postaral taneční kroužek ze ZŠ Kruceburk. Děkujeme žákyním školy, které vnesly našim seniorům radost a úsměvy na tvářích.

Poslední předtančení patřilo našemu tanečnímu kroužku Drachtinky „D“ Line Dances. Neoddělitelnou součástí byla i tombola, kterou obdržel každý účastník bálu.

***Tanec je radost, kterou je potřeba rozdávat.
Je to nejpřirozenější pohyb a tančit umí každý.***

J♥K

Dobročinný večer s cimbálem

V sobotu 13. dubna 2024 se konal ve spolupráci s rodinou Beránkových dobročinný večer s cimbálovou muzikou spojenou s degustací vín z vinařství Šoman z Dolních Dunajovic. K poslechu nám skvěle hrála cimbálová muzika Pálavan také z Dolních Dunajovic.

Hlavní myšlenkou večera bylo, věnovat výtěžek večera Domovu seniorů Drachtika na vybudování rozšíření kapacity Domova se zvláštním režimem pro seniory trpící demencí a Alzheimerovou nemocí.

Dobročinný večer se konal ve společenském centru Holetín. Paní ředitelka DsD Miroslava Kábelová se při zahájení večera zmínila, že za pronájem sálu, jsme nic neplatili a vyjádřila velký vděk obci Holetín. Povedenou akci také podpořil svou účastí starosta města Hlinska pan Miroslav Krčil. Město Hlinsko je zřizovatelem Domova seniorů Drachtinka. Večer začínal vystoupením našich klientek a taneční skupiny „D“ Line Dances,“ která se skládá ze zaměstnankyň Domova. Společně hostům předvedly soubor country tanců. Vystoupení seniorek DsD bylo překvapením, vlastně ukázkou tanců na židlích a mělo velký úspěch. Večer zpříjemnilo i vystoupení folklórního souboru Vysočan z Hlinska. Tým naší kuchyně pod vedením Tomáše Bíška se postaral o výbornou večeři. Připraven byl i skvělý rautový stůl na jehož pestrých dobrotách jsme si mohli pochutnávat. Zaměstnanci Domova pomáhali kuchyni se servírováním večere a degustací vín, zač všem patří velké díky.

Večer probíhal ve veselé a dobré náladě s dobrým vínem od pana Šomana, který nás při ochutnávání vín, kromě vtipů, také seznamoval s ročníky vín, zvláštností a vlastností různých druhů vín.

Během večera se konala dražba hmotných cen věnovaných sponzory ve prospěch Domova seniorů Drachtinka Hlinsko.

Příspěvek Janka ♥Koten, aktivizační pracovnice

Prohlídka kuchyně

Dne 18.dubna 2024 jsme mohli nahlédnout do království kuchyně našeho Domova. Prohlídkou nás provázel sám šéfkuchař pan Tomáš Bíško s patřičným výkladem.

Prohlídka začala v prostorech, kde mají naši kuchaři svoje zázemí. Nacházejí se tam šatny, kde se kráší do bílých oděvů, než zastanou práci v samotné kuchyni. Následně nám bylo umožněno nahlédnout do kanceláře vedoucího a paní provozní, také do odpočinkové místnosti kuchařů, kde společně obědvají, vedou se rady a řeší se pracovní záležitosti. V místnosti se nachází nástěnka, kde jsme měli možnost uvidět fotku, když začínali před osmnácti roky, to jich bylo pět. S odstupem času, jak přibývalo klientů se nabíral i personál a dnes je v kuchyni celkem deset pracovníků. Původně byla kuchyň naprojektována v prvním patře, tam kde je dnes jídelna, ale v době stavby se půlka domu zřítila, takže se všechno znova projektovalo a kuchyň se naštěstí již naprojektovala do přízemí, což všichni uvítali, protože za den se tady vystřídá deset dodavatelů a kdyby měli všechno zboží nosit do prvního patra, bylo by to velmi náročné. „Nakonec všechno zlé je k něčemu dobré,“ jak se zmínil náš průvodce prohlídky.

Také jsme se dozvěděli, že naši kuchaři nevaří jenom pro Domov, ale i pro Charitu, která vyváží obědy seniorům na Hlinecku. Takže kuchyň musí mít první várku uvařenou na půl desátou, která se vydává ve výdejně do půl jedenácté pro Charitu. Pak se výtahem vyváží obědy do jídelny prvního patra pro klienty a zaměstnance Domova.

Samozřejmě, každé vaření začíná nákupem surovin, které je třeba následně uskladnit a roztrždit do suchého skladu, skladu zeleniny a ovoce, ledniček a mrazáků. Prohlídka pokračovala místností pro přípravu masa a roztloukání vajec. Dozvěděli jsme se, že vejce se musí roztloukat ve zvláštní místnosti, z důvodů nebezpečí salmonelózy. Nakonec jsme viděli samotnou kuchyň, kde se jídlo připravuje a vaří. Byl nám předveden přístroj konvektomat na vaření, pečení, smažení, kde se dá připravit všechno, kromě vaření těstovin. Konvektomat je přístroj, který vaří párou a má několik programů. V kuchyni jsou kotle na vaření omáček a ranní kávy. Přístroj na přípravu těsta na koláče, které den předtím klientům velmi chutnaly. Místnosti, kde se nachází tento přístroj říkají těstárna. Velmi zajímavá byla ukázka přístroje-dělička těsta, kde se vloží těsto a rozdělí jej například na 30 kousků. Pro kuchaře to je velké ulehčení, když například dělají kynuté knedlíky 700 kusů nebo vdolky, kterých dělají 1000 kusů. V prostorách se nachází také dietní kuchyň, kde se připravují dietní jídla. Na závěr nám byla představena myčka černého nádobí švédské výroby, která již druhým rokem ulehčuje práci u mytí hrnců a pekáčů.

Kuchyň má svoji bylinkovou zahradu, kde si pěstují svojí petržel, pažitku, libeček, jarní cibulku a jiné bylinky.

Během celé prohlídky to všude zářilo čistotou a příjemnou atmosférou. Velmi děkujeme panu Biškovi za jeho čas strávený s námi, byl skvělým průvodcem a zodpověděl nám i naše zvědavé otázky.

Příspěvek Janka♥Koten, aktivizační pracovnice

Kulaté narozeniny v Domově

Narozeniny pro každého z nás představují významný den, obzvláště kulaté. Jsme sice o rok starší, ale velikou radost nám udělá jakékoliv přání, které potěší a zahřeje u srdce. V letošním roce slavili kulaté narozeniny v našem Domově senioři: pan Jiří Solnička 70 let, paní Milada Blažková 80 let, paní Božena Čenovská 90 let a paní Anna Kloučková 90 let. Přejeme dodatečně oslavencům všechno dobré, štěstíčko a v životě jen sluníčko.

„Sviť sluníčko zlatým světlem, s láskou pohlad' zemi teplem. Pohlad' toho, kdo už slavil a popřej štěstí, zdraví. Pošimrej ho maličko, ať září jako sluníčko. Že je o rok starší, komupak to vadí, vždyť ho máme stejně všichni rádi!“

Letní večer.

**Slunce zašlo za horami
v záři rudých červánků,
nad polem a nad lukami
tichne píseň skřivánků.
Zticha, zticha vítr dýchá
přes lučiny od lesa,
nad nimi se klenou zticha
holubicí nebesa.
Na luka a pole, skály
lehá mlha modravá,
šeří koroptvička v dáli
kuřátka si svolává.
Zticha, zticha vítr dýchá,
v travu padá rosička,
a na sivém nebi zticha
bleskla první hvězdička.**

J.V. Sládek

Páni kluci přejí matkám

Dnes žádný zmatek, dnes je svátek matek.

Matky se stárnutím nestávají starými,
jen získávají šarm a zrají do krásy.
Vám ty bílé vlasy a vrásky tolik sluší,
vždyť nezáleží na ničem, jen na vaší dobré duši.

Ať štěstí na každém vašem kroku číhá,
ať anděl vás dobře hlídá.
S vámi se krásně žije.
S vámi je svět fantazie.

Dnes máte svůj den, přejeme vám srdečně,
ať se máte báječně a život se zdá sen.
Moře štěstí a zdraví tak pevné,
že s vámi žádná nemoc nehne.
Je tady den, ne, není to sen;
přejeme vám dárek jediný, abyste šťastné,
zdravé byly
a s láskou, štěstím žily.

To přejí „Páni kluci

Páni kluci se loučí

*Těžce se nám s Tebou loučí, kamaráde.
Těžké je bez Tebe žít,
v srdci Tě budeme mít.
Odešel jsi, jak si to osud přál,
v našich vzpomínkách zůstaneš dál.
Roky plynou jak tiché řeky proud.
Jen úcta v srdcích a vzpomínka zůstane dál.
Čas ubíhá a nevrací, co vzal.*

Páni kluci

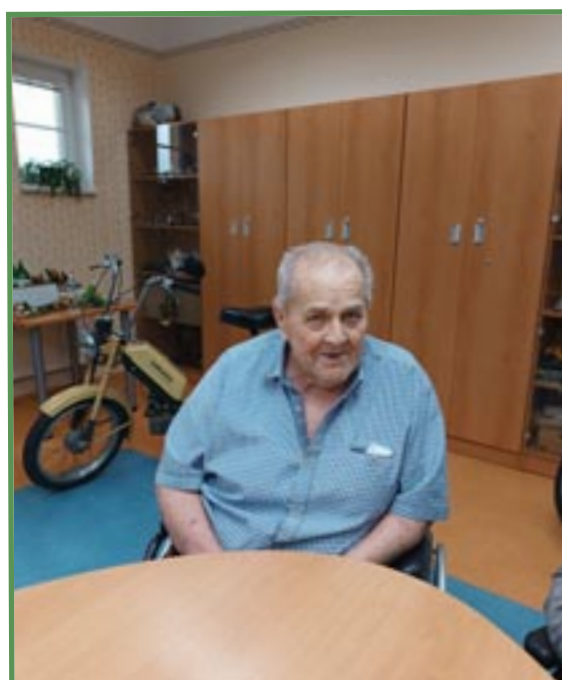
„Dva roky jezdím bez nehod...“

Tak by se dalo nazvat společné setkání pánského klubu zaměřené na motorky.

Tentokrát motorky přijely do našeho Domova. Pánové si mohli prohlédnout pionýra, Jawu 125 a babetu, motorky jejich mládí. Vůně benzínu a vzpomínek je vracely do mladých let, kdy jezdili po krajině a cítili se svobodně. Vzpomínky na první motorku, na první jízdu, nebo první nehodu, ...

Pánskému klubu udělali neskutečnou radost a vrátili je do mladých let.

Děkujeme. Páni kluci

Desatero, jak jezdit na motorce bez nehod.

- Vyjezdit se
- Předvídat
- Dodržovat pravidla
- Nepodcenit vybavení
- Přizpůsobit jízdu počasí a stavu vozovky
- Technický stav motorky
- Vyhnout se dárcům
- Český komplex
- Stav mysli

Móda 60. let

Šedesátá léta byla obdobím módní revoluce.

A to nejen na Západě – ohlasy mnoha trendů pronikly se zpožděním i skrz Železnou oponu. Světlo světa spatřily legendární mini, dcery se přestaly oblékat jako jejich matky a všechny ženy obecně se snažily vypadat svěže a mladistvě.

Vzniká první unisexové oblečení a móda se rodí doslova na ulici. Na tom, co se nosilo v šedesátkách, se výrazně podepsaly i hudební a filmové ikony. Obecně jsou 60. léta v Česku i v celém světě považována za období revolty, hnutí hippies a sexuální revoluce. Nosila se celá řada stylů, oblečení hrálo barvami a neotřelými potisky, ženy nenosily podprsenky a muži se oblékali do zvonáčů. Nejsilnějším trendem byl rozhodně **hippie styl**, pro který byly typické: čelenky, zvonové džíny, květinové výšivky, korálkové šperky, vrstvení a etno styl.

Minisukně

V prvních letech šedesátek se nosily dva typy sukní: delší úzké a kratší áčkové, dosahující asi po kolena. Většinou je doplňoval jednoduchý vršek s dlouhými rukávy a případně módní pásek s velkou sponou. Ve druhé polovině 60. let vtrhly jako lavina do Československa minisukně. Paradoxně k jejich oblibě přispěly strasti druhé světové války a období několika let po ní. Subtilním ženám, které vyrostly na přídělech potravin, zkrátka slušely. Jednou z nich byla ostatně i modelka Twiggy, hubená a okatá ikona celé dekády.

Vzápětí za minisukni přišly minišaty. Tento jednoduchý kus se dal jednoduše nosit a díky áčkové linii lichotil všem postavám a velikostem. Svou jednoduchostí se snadno nechali pomocí doplňků minišaty upravit na formální i neformální. Rovné linie a siluety neodváděly pozornost od doplňků a tak sladěné boty a kabelky byly jednou z možností jak celému outfitu dodat jiskru.

Pro oblečení této doby jsou charakteristické syté a výrazné barvy, decentní černobílá kombinace i divoké a výrazné geometrické vzory. Barvou hýřilo nejen oblečení, ale také třeba silonové punčochy.

V chladném počasí oblékaly ženy pláště bez límců s vysokým zapínáním a doplněné barevnou šálou. V zimě se nosily kaliopky, legíny, které se přetahovaly přes patu.

Doplňky

Prim začaly hrát také šperky, především plastové náramky, velké korále i náušnice. Jednoduché a rovné střihy oblečení jim dávaly obzvláště vyniknout. Z menších korálků se vyráběly i populární kabelky. Konkurovaly jim háčkované tašky či kousky z umělé slámy nebo lýka. Vzhledem k masové oblibě minisukní se do hledáčku žen dostaly punčocháče, které byly mnohem pohodlnější než podvazkové pásy. Podvazkové pásy se v této době z módy téměř vytratily.

Pánská móda

Pánská móda v 60. letech je hodně spojovaná s hudbou. Módní návrháři využívali slavné tváře, jako inspirace pro své kolekce. Skupina The Beatles je jednou z ikon této doby, ovlivnila módu celé generace. Členové Beatles nosili delší vlasy a měli sladěné obleky, tento styl si osvojili hlavně mladí muži. Vznikl oblek, který je z manšestru a z bavlněného sametu ušitý z čalounické látky. K tomuto obleku patří sako a kalhoty podšité hedvábím.

Italský návrhář Emilio Pucci vytvořil řadu bláznivých, vzorovaných a různobarevných kravat, jelikož v nich viděl potenciál. Jeho hedvábné kravaty měly okamžitě úspěch. Na konci 60. let se rozšířil trend zvonáče, ty mají snížený úzký pas a rozšířené nohavice.

Móda 60. let je nevyčerpatelnou studnicí inspirace. V této době nebylo nic out, možná právě proto se 60. léta v šatnících objevují stále, i když v pozměněné podobě.

Příspěvek vedoucí aktivizace Bc. Marie Rosická, DiS.

Zdroj: <https://www.idnes.cz/onadnes/moda/moda-retro-sedesatky>, <https://cs.wikipedia>, <https://www.trenyrkarna.cz>

Zahradní slavnost-vítání léta

K tradičním akcím našeho Domova patří zahradní slavnost, která se letos konala 6. června. Zahradní slavnost se nesla v duchu poděkování a zábavy. Poděkování zaměstnancům za jejich práci, rodinám klientů za projevenou důvěru, Městu Hlinska a Pardubickému kraji za podporu při poskytování sociálních služeb.

 **DOMOV SENIORŮ
DRACHTINKA**

pořádá **ZAHRADNÍ SLAVNOST**

**6. června 2024 od 14:30 hodin
v parku Domova**

Program:
14:30 Slavnostní zahájení
Vystoupení „D“ Line Dances
Módní přehlídka „60. léta“

K poslechu hraje a zpívá
Šárka Vavřínková

Občerstvení zajištěno!

Erbenova 1631, 539 01 Hlinsko, IČ: 275 20 269
T +420 469 315 871 F +420 469 315 276 E info@drachtinka.cz

www.drachtinka.cz

**Zveme klienty, rodinné příslušníky a zaměstnance Domova
seniorů Drachtinka a Centra denních služeb Motýl!**

V případě nepříznivého počasí se slavnost uskuteční v náhradním termínu.

Zahradní slavnost zahájila paní ředitelka Bc. Miroslava Kábelová a pan starosta města Hlinska Miroslav Krčil. Počasí nám přálo a všichni jsme si mohli slavnost užít a pobavit se bohatým programem.

Program zahájila taneční skupina „D“ Line Dances. Zatančila sérii svých tanců, ve stylu line dances, kterým se skupina věnuje. Letos její choreografii krásně doladil větřík, který povlával květovanými sukýnkami tanečnic.

Po tanečním úvodu následovalo předání šeku od rodiny Beránkových s výtěžkem Benefičního večera s cimbálem, který se konal 13. dubna 2024 v Holetíně. Finanční obnos činí úžasných 162 291,-Kč, je výsledkem spolupráce Domova seniorů Drachtinka a rodiny Beránkových, která trvá déle než tři roky. Výtěžek bude využit na vybudování zázemí pro klienty Domova se zvláštním režimem. Paní ředitelka poděkovala rodině Beránkových za přízeň. Poděkování směřovalo také všem, kteří přispěli k výtěžku zakoupením vstupenek a poskytnutím darů.

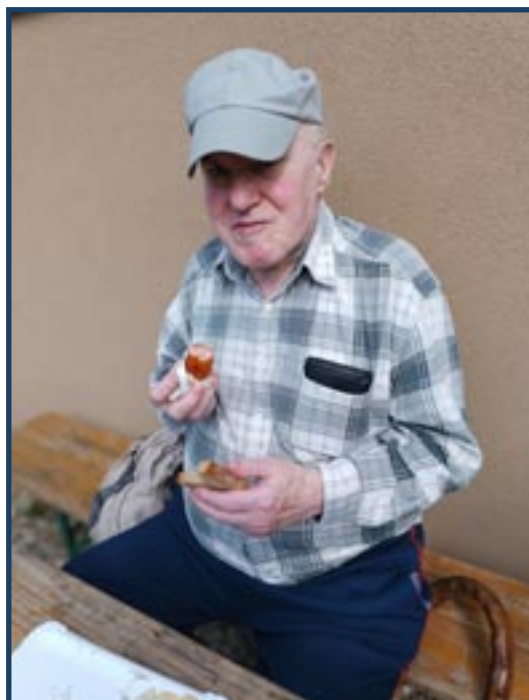
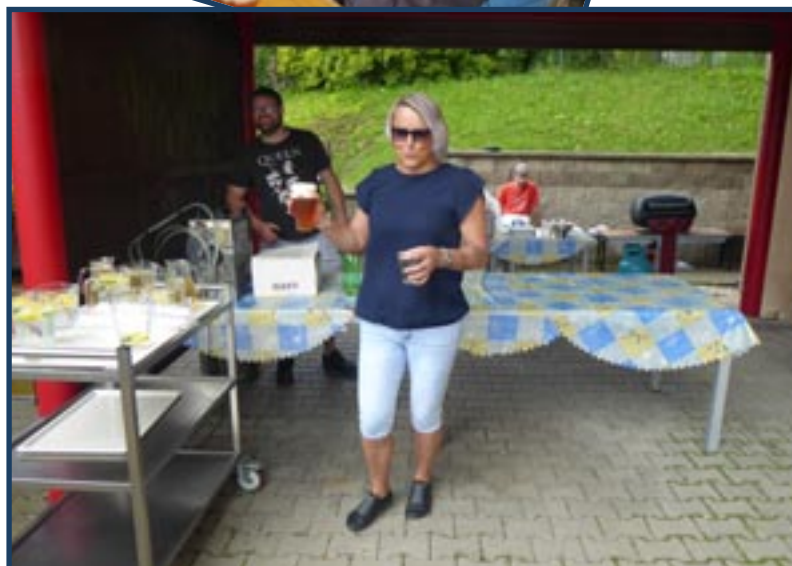

Program pokračoval módní přehlídkou ve stylu šedesátých let. Při přehlídce bylo možné obdivovat nejenom módní kreace uplynulých dob, ale neméně pobavilo pohybové umění deseti půvabných manekýnek, ale i skvělých dvou manekýnů. Celkem bylo k vidění osmnáct stylových modelů, které vytvořili sami účastníci přehlídky. Celou přehlídku skvěle a vtipně uváděla paní Lenka Novosadová za doprovodu stylové hudby šedesátých let.

Pochutnávali jsme si na dobré klobáse z grilu a na přání i na párku, které se podávaly s hořčicí, kečupem a dobrým chlebíkem. K občerstvení nechybělo čepované pivo, džus a voda ve džbánkách ochucená čerstvými citrony a pomeranči. K poslechu a také k tanci hrála a zpívala paní Šárka Vavřínková, která přispěla k příjemné atmosféře dobrým výběrem písní.

Rozhovor s paní Vraspírovou a paní Mihulkovou. Vzpomínky na šedesátá léta.

*Jak vzpomínáte na tuto dobu paní Vraspírová, co jste ráda nosila?
Využívala jste služeb kadeřnice?*

V té době jsem se vdala, bylo mi devatenáct a ve dvaceti třech jsem měla už dvě děti. Byla jsem velmi mladá, ale tenkrát to byla naprosto normální záležitost, vdávat se a ženit v těchto letech. Vzpomínám, že jsem na sobě v den svatební měla plisovaný kostýmek. Byla to velká móda a já jsem byla neskutečně pyšná na to, že jsem ho mohla mít na sobě. Byli jsme s manželem opravdu velmi mladí, ale měli jsme se rádi, a tak jsme si řekli své ano. Dnes se „tohle“ nenosí, nikdo nikam nespěchá, povinnosti v podobě rodičovství jsou dnes mladým cizí. Víte ráda jsem nosila praktické a pohodlné oblečení, převážně sukně a halenky a hodně jsem měla letních šatů. Dlouhé kalhoty jsem vůbec nenosila. Ono toho na trhu moc nebylo, lépe řečeno, nebylo dvakrát moc z čeho vybírat jako je dnes, obchody jsou zahlcené oblečením, že nevíte, co si máte vybrat. Ale zase si myslím, že jsme chodili upravení a něco na vystřídání v šatníku také bylo. Já jsem chodila ke švadleně, bydlela v Bradle, ale měla v Hlinsku místní „filiálku“ jak se tomu tenkrát říkalo. Byla velmi šikovná a já jsem od ní spoustu odkoukala, potom jsem si koupila svůj vlastní šicí stroj značky Veritas. Šila jsem si sama na sebe a na děti, moc mě to bavilo a přinášelo radost, když mi někdo ocenil mou tvorbu a nápady.

Brzy po tom, co jsme se s manželem vzali začal jezdit brigádně do Ostravy. Potřebovali jsme dát dohromady nějakou korunu, předělal baráček a nemuseli žít v jedné místnosti. Z brigády, kterou dodělal, pak plynule přešel na vojnu a já jsem zůstala na dvě děti sama přesně na tři roky. Nedělalo mi to těžkosti, brala jsem to přirozeně, ale přeci bych raději vzpomínala na to, že jsme byli všichni spolu, ale ono to jinak nešlo, museli jsme to složitější období nějak překlenout.

Paní Vraspírová, já vám s dovolením do toho vašeho vzpomínání na chvíli vstoupím, víte, musela jste být na sebe pyšná, že jste dokázala, bez jakékoliv pomoci péči o děti a o domácnost. Občas si člověk v životě prochází tím složitějším obdobím a potom je mu za odměnu právě to klidnější, nemyslíte?

Máte pravdu, tak přesně to bylo, když jsem musela vozit děti přes celé Hlinsko do školky. V zimě, v létě, žádné auto, jen vlastní zdroj. Ráno tam a odpoledne zase zpět. Bydleli jsme na konci Hlinska v ulici Třebízského, do školky to bylo opravdu daleko, měli jsme všechno, jak se říká z ruky, ale co mi zbývalo. V roce 1966 se na nás usmálo štěstí, město nám nabídlo byt na sídlišti. Byla jsem jak v „Jiříkově“ vidění, najednou jsem měla vše u ruky. Kousek byla velká samoobsluha a nedaleko školka i škola. To bylo opravdu jako za odměnu.

Paní Vraspírová, jaký účes jste v té době nosila? Využívala jste služeb kadeřnice? Líčila jste se pravidelně nebo jen příležitostně?

Jako mladé děvče i jako dospělá jsem chodila ke kadeřnici jen na ostříhání. Jinak jsem si v drogerii koupila Studenou vlnu a upravovala jsem si doma vlasy sama podle potřeby. Když jsem měla malé děti, nosila jsem dlouhé vlasy vyčesané do drdolu, byla s tím celkem práce, pořád je tupírovat a lakovat, vydržela jsem to celkem rok. Měla jsem hodně husté vlasy, a proto jsem si je z praktických důvodů dala ostříhat. Hodně dlouho jsem měla své přírodní, barvit jsem se začala, až když mi začaly šedivět. Já jsem se nikdy moc nemalovala, jen jsem používala rtěnku. Tím, že jsem nosila brýle, nemalovala jsem si tu pověstnou oční linku, která byla právě typická pro léta šedesátá.

Jak jste se v té době bavili, kam jste chodili tančit, kde jste se scházeli?

Bydlela jsem s rodiči ve Stružinci, jezdili jsme vlakem k Láznickom do Žďírce na čaje. Tak se tomu dříve říkalo. To by nebyla sobota nebo neděle, tenkrát se chodilo na odpolední čaje i v neděli, abychom někde na zábavě nechyběli. Na Bílku měli v té době zázemí vojáci základní služby, převážně ze Slovenska, měli to kousek do Žďírce, a tak bylo u Lázníků vždycky veselo. Bylo to krásné a bezstarostné období. Teď vám prozradím jednu příhodu. To mi bylo právě třináct let, ve Stružinci byla zábava na počest zavedení elektřiny po vesnici. My jsme s kamarádkami chodily“ očumovat“ do oken, jak se vevnitř tancuje. Najednou, kde se vzal, tu se vzal, stál přede mnou mladý kluk a vzal mě do sálu na tanec. Já byla tak překvapená, že jsem se ani nebránila. Tancovali jsme a já si připadala jako dospělá a důležitá. To jsem však netušila, že nějaká osoba si na mě stěžovala ve škole a já z toho tenkrát málem dostala dvojku z mravů. Mám opravdu na co vzpomínat.

Paní Mihulková, jak vzpomínáte na tuto dobu?

Přesně na rok 1960 si hodně pamatuji. V květnu mi bylo dvacet let a já se dvacátého srpna vdávala. S Jirkou jsme spolu chodili dva roky, než jsme se vzali a já nepoznala, že je nemocný. Měl epilepsii, ale nikomu sestím nesvěřoval, nebylo mu to příjemné, a tak to raději tajil. Vlastně jsem se to dozvěděla až tři dny po svatbě, protože prodělal záchvat, vůbec jsem nevěděla, co mám dělat. Představte si, že když byl na vojně, on sloužil na hranicích, dostal jednou na hlídce záchvat a bezprostředně potom mu vypovědělo tělo a on usnul.

Bohužel zrovna na něho přišla kontrola, dostal za to prokurátora a musel být díky tomu o tři měsíce déle na vojně. Kdyby tenkrát řekl u „odvodu“, na vojnu by ho vůbec nevzali, ale on to z té mužské ješitnosti to prostě nepřiznal.

Povězte našim čtenářům, v čem jste se vdávala a co jste ráda nosila za oblečení?

Na svatbu jsem si chtěla původně pořídit kostýmek, jela do Pardubic a tam se mi moc líbily takové krátké bílé šaty a taky šedivý kostýmek s krátkou sukní, říkala jsem si, kostýmek užiji víc než těch šatů, ale šaty byly opravdu nádherný, a tak jsem si koupila obojí. V kostýmku jsem se vdala a v šatech jsem si užila celou svatbu až do večera. Jinak jsem ráda běžně nosila spíš kalhoty. Hodně jsem sportovala, kalhoty pro mě byly praktičtější. Představte si, že ze svatebního obleku mi přešla švadlena paní Makovská kalhotový kostým, a to bylo tenkrát něco. Když jsem byla ještě svobodná, šila mi moje babička, ona byla spíš samouk, ale já za to byla vděčná, ušila mi dvě halenky, jednu růžovou a jednu bleděmodrou ze žoržetu, abych měla na střídání na „odpoledničky“.

Paní Mihulková, zmínila jste odpoledničky, to byly vlastně odpolední čaje, kam jste se chodily bavit? Vzpomínáte, kde jste se jako mladí scházeli?

To víte že ano, chodilo se do Sokolovny, do Orlovny a také za Hlinsko, směr Studnice Chata na Stráni, mám na toto období samé hezké vzpomínky. Byli jsme mladí a bezstarostní, nic nám nechybělo, řešili jsme jen to, že ráno vyjde slunce a večer zase zapadne. Krásné časy to byly. Moje velká kamarádka, která nepokazila žádnou legraci a se kterou jsem si tyhle časy za svobodna a potom i po svatbě užívala, byla Danuška Chladová. Vidíte, nakonec jsme se potkaly po spoustu letech zde v Domově na Drachtince a spojují nás společné vzpomínky.

**Moc děkuji za krásné
a plnohodnotně strávený čas
s paní Jaroslavou Vraspírovou
a s paní Evou Mihulkovou,
které mi dovolily
sdílet jejich vzpomínky.**

**Cituji slova jedné z bývalých, nejmenovaných klientek Domova Drachtinka.
„Už jen pro kouzlo vzpomínek je potřeba žít.“**

MÓDNÍ PŘEHLÍDKA

Naše modelky

**Lenka-Janka-Maruška-Mirka-Adélka-
Simča-Alenka**

Adélka-Lenka-Simča

**Lenka-Janička
Tomáš-Miluška**

**Janka
Kateřina
Mirka**

**Tomáš
Miluška**

KRÁSNÉ LÉTO
plné slunečných dnů.

Janička-Alenka

O přátelství

Někteří lidé přicházejí do našeho života a rychle odcházejí, někteří se stávají našimi přáteli a zůstanou na chvíli. Přesto zanechávají v našich srdcích stopy a my nezůstaneme nikdy zcela stejní, protože dobří přátelé nás proměňují!

O síle přátelství.

Dva kamarádi se vydali přes poušť. Předtím se ale pohádali a jeden z nich dostal facku od toho druhého. Dotyčný, aniž by cokoli řekl, se sehnul a napsal prstem do písku. „Dnes mi můj nejlepší přítel dal facku.“ Putovali dál. Došli ke krásné oáze s jezírkem a rozhodli se, že se vykoupu. Ten, co dostal facku, se začal topit, ale ten druhý ho zachránil a vytáhl z vody. Když se probral, vytesal do kamene. „Dnes mi můj nejlepší přítel zachránil život.“ Kamarád se jej zeptal. „Když jsem Ti dal facku, napsal jsi to do písku a tentokrát jsi to vytesal do kamene. Proč?“ Odpověděl. „Víš, když mi někdo ublíží, píši to jen do písku, aby vítr tyto řádky odfoukl na znak odpuštění. Ale když mi někdo pomůže, vytesám to do kamene, aby to zůstalo navěky. Nauč se svůj žal a křivdy psát jen do písku a své štěstí vyryt do kamene!“

Říká se, že stačí jedna minuta na to, abychom si někoho zapamatovali, jen jedna hodina, abychom si jej oblíbili, a mnohokrát nestačí celý život, abychom na něj zapomněli. J♥K

Léto v zahradách DsD

